

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΕΒΡΟΥ

ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΕΙΜΜΕΝΟΝ ἐκ τῶν Δικαστῶν Ἀγγέλου Μητσούδη,
Προέδρου, Κων/νου Ραμιώτου, Εισηγητοῦ, καὶ Παναγιώτου
Ἀγγελοπούλου, Πρωτοδικῶν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΑΝ δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τὴν
25ῃ Ἰανουαρίου 1984 ἔτους, παρουσίᾳ καὶ τῆς δικ. γραμ-
ματέως Ἀννης Παμπορίδου, ἵνα διενεργήσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 20-12-
-1983 καὶ ὑπ' ἀύξοντα ἀριθμὸ καταθέσεως 149/1983 αἰτή-
σεως ἀναγνώσεως σωματείου :

ΤΩΝ Αἰτουόντων : 1) Δελοῦδη Ζήση τοῦ Ἀλεξίου,
2) Ἀραμπατζή Κυπάρισση τοῦ Χρήστου 3) Τοπαλούδη Εὐαγ-
γέλου τοῦ Χρήστου 4) Γκιλιτζίδη Παναγιώτου τοῦ Πασχάλη
καὶ 5) Παπαδούδη Χρήστου τοῦ Πολυμέρου, κατοίκων Μά-
νης-Δίδυμοτείχου, ὡς μέλη τῆς προσωρινῆς διοικήσεως
τοῦ σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν " Ἀγροτικός Σύλλογος
Μάνης, " παραστάντων διὰ τοῦ πληρεξουσίου των δικηγόρου
Ν. Γκιλιτζίνα .-

Οἱ αἰτουόντες διὰ τῆς ὡς ἄνω αἰτήσεως των, ἠτή-
σαντο τὰ ἐν αὐτῇ .-

Προκειμένης συζητήσεως ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης,
ἐκφωνηθείσης νομίμως ἐκ τῆς σειρᾶς τοῦ οικείου πίνακί-
ου, κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἀναφερομένην συνεδρία-
σιν, καθ' ἣν παρέστη ὁ ὡς ἄνω πληρεξούσιος δικηγόρος
τῶν αἰτουόντων, αἰτησάμενος τὰ ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ
τὰ ἐν ταῖς ἐγγράφοις αὐτῶν προτάσεσι ἀναφερόμενα.

ΙΔΟΝ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑΝ - ΣΚΕΦΘΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ.-

1. Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, δι' ἧς διώκεται ἡ
εἰς τὸ παρά τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ τηρούμενον ἐξδικόν βι-

βλίων Α.Σ.Ο έγγραφη της υπό σύστασιν 'Αγροτικής Συνδικαλιστικής 'Οργανώσεως υπό τήν επωνυμίαν " ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΝΗΣ " είναι νόμιμ βάσιμος, έρειδομένη επί των διατάξεων των άρθρων 12 παρ. 1 του 'Ισχύοντος Συντάγματος, των διατάξεων του Ν.Δ 4204/1961 δι' ου έκυρώθη ή 87 η Διεθνής Σύμβασις περί συνδικαλιστικής έλευθερίας καί προστασίας τού συνδικαλιστικού δικαιώματος έτους 1948, 78. έπ του ΑΚ καί 107 Εισ. Ν.Α.Κ καί 21 του Ν. 1361/83, αρμοδίως δέ καί παραδεκτως φερομένη προς έκδίκασιν ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τήν προκειμένην διαδικασίαν της έκουσας δικαιοδοσίας (άρθρα 1, 739, 740 παρ. 1 στοιχ. α, 741, 787 παρ. 1 Κ.Πολ. Δ), τύποις δεκτή καθίσταται καί ούσα έρευνητέα.

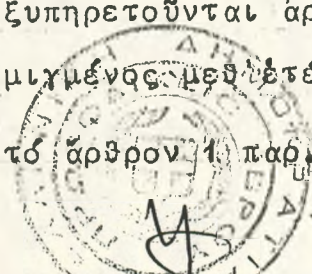
2. 'Επειδή τά επαγγελματικά (συνδικαλιστικά) σωματεία συμφώνως προς τό άρθρον 19 του Ν. 281 /1914, διατηρηθέν έν ισχύει δυνάμει του άρθρου 12 του Εισ.Ν.Α.Κ καί μή αντιτιθεμένου προς ούδεμίαν διάταξιν της νομοθεσίας περί των σωματείων, αποκλειστικόν σκοπόν έχουν τήν μελέτην, τήν προστασίαν καί τήν προαγωγήν των οικονομικών ή επαγγελματικών συμφερόντων των μελών αυτών. 'Η δικαιολογητική βάση της διατάξεως είναι προφανής, καθ' όσον, κατά τήν βούλησιν του νομοθέτου, αί συνδικαλιστικά (επαγγελματικά) οργανώσεις ίνα επιτύχουν τόν σκοπόν των, συμφώνως προς τήν φύσιν των, δέν πρέπει νά ασχολοῦνται μέ έτερα έργα, δι' ό καί επιβάλλει τήν

ΕΘΕΩΡΗΘΗ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

(Κ. Ραμιάτης).

αποκλειστικότητα του σκοπου προς διεκδίκησιν καί περιφρούρησιν των επαγγελματικών συμφερόντων, ατινα δια του τρόπου τούτου θα εξυπηρετοῦνται αρτιώτερον, παρά εάν ο σκοπος ήτο αναμεμιγμένος με άλλους σκοπούς καί επιδιώξεις. 'Εξ άλλου τό άρθρον 11 παρ. 1 του Β.Δ της

(2ο φύλλο υπ' αριθμ. 67/1984 αποφ. Πολ. Πρωτ. Έβρου)

25/25.2.1947. ορίζει ότι " Απαγορεύεται η ύπαρξις ή λειτουργία σωματείων, οργανώσεων, και έν γενει ένώσεων προσώπων, οποσδήποτε και αν χαρακτηρίζωνται ή τιτλοφορούνται, έχόντων σκοπόν ή επιδιωκόντων τήν αντιποίησην της αρχής ή αναμιγνυομένων εις τήν άσκησιν της Κρατικής εξουσίας ". Εκ της διατάξεως ταύτης, συμπορευομένης προς τήν προρηθεισαν, σαφώς προκύπτει ότι οίσοδήποτε οργανώσεις και έπομένως και τά συνδικαλιστικά σωματεία δεν δύνανται νά έχουν άμεσον ή έμμεσον σκοπόν κρατικά έργα ή αντιποίησην αρμοδιοτήτων της αρχής ή νά αναμιγνύωνται εις τήν άσκησιν της κρατικής εξουσίας, δηλονότι των Κυβερνητικών πράξεων αναγομένων εις τά προβλήματα της χώρας. Διά του νόμου 1361/1983, διά πρώτην φοράν ο νομοθέτης έθεσμοθέτησε τάς Αγροτικές Συνδικαλιστικές Όργανώσεις έν τή προσπάθειά του νά βελτιώση και έξυψώση τό τμήμα τουτο του αγροτικού πληθυσμού της χώρας. Διά τον λόγον τουτον σαφώς καθώρισε έν τώ άρθρω δύο του νόμου τούτου αποκλειστικώς τον σκοπόν των Αγροτικών Συνδικαλιστικών Όργανώσεων και τά μέσα διά τήν εκπλήρωσιν αυτού. Εκ των διατάξεων του άρθρου τούτου σαφώς προκύπτει ότι ο νομοθέτης άφησεν ευρύτατα όρια εις τάς αγροτικές συνδικαλιστικές Όργανώσεις προς επιδίωξιν και διασφάλισιν των οικονομικών ; κοινωνικών και επαγγελματικών συμφερόντων των, δι' ό και ρητώς επέτρεψε όπως αι οργανώσεις αύται συνεργάζωνται μέ τάς Δημοσίας Αρχάς, εις τάς οποίας όμως τελικώς επαφίεται ή λήψις αποφάσεων διά τους αγρότας και τά προβλήματά των. Εκ τούτου παρέπεται, και έν όψει του διαμορφωθέντος διά του ρηθέντος νόμου σκοπού, ότι αι αγροτικά συνδικαλιστικά οργανώ-

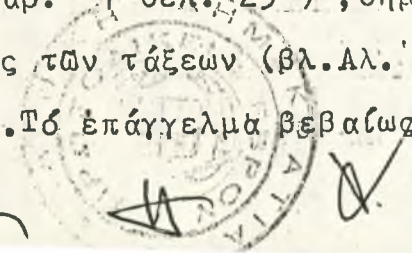
σεις δέν πρέπει νά διαπνέωνται 'από πνεύμα μή συνεργασίας
πρός τας Δημοσίας 'Αρχάς φανερῶς ἢ συγκαλυμένως. Τέ-
λος τό Δικαστήριον καλούμενον ὅπως ἐγκρίνη τήν ἐγγράφην
ένος σωματείου καί τό καταστατικόν αὐτοῦ ὀφείλει οὐ μό-
νον νά ἐξετάσῃ τās τυπικάς διατυπώσεις τῶν ἀρθρ. 79 καί
80 Α Κ , ἀλλά καί ἐάν συντρέχουν αἱ οὐσιαστικά προϋποθέ-
σεις , αἱ ἀφορῶσαι ἰδίᾳ τόν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν καί τὰ
προβλεπόμενα μέσα πρὸς ἐπίτευξιν αὐτοῦ, ὅστις σκοπός κα-
θώς καί τὰ μέσα , δέν πρέπει νά ἀντιτίθενται εἰς τό Σύν-
ταγμα καί τούς συνάδοντας αὐτῷ νόμους, ὡς καί εἰς τήν
ἠθικήν καί δημοσίαν τάξιν (Τούση Γεν. 'Αρχαί παρ. 53 , 6
καί 305 σημ.2) . 'Εν προκειμένῳ ἐκ τοῦ ὑποβαλλομένου
ἀπό 15-12-1983 καταστατικοῦ τοῦ ὡς εἴρηται σωματείου προ-
κύπτουν τὰ ἑξῆς: 1) 'Εν τῷ ἀρθρῳ τρεῖς ὀρίζεται ὁ σκοπός
τοῦ συλλόγου . Εἰδικώτερον ἐν τῇ παρ. 2 ὀρίζεται : "Εἰδι-
κότερά ὁ Σύλλογος σκοπεύει : α) Στήν ταξική συνειδητοποίη-
ση τοῦ ἀγρότη , στήν ἐνίσχυση καί ἐνδυνάμωση τῶν δημοκρα-
τικῶν του ἀρχῶν " . Ἡ διάταξις αὕτη τοῦ καταστατικοῦ ὀυ-
τω πως διατύπουμένη κεῖται προδήλως ἐκτός τοῦ σκοποῦ ὄν
καθορίζει τό ἀρθρον 2 τοῦ Ν. 1361/1983 . Πράγματι ἀντί-
κεῖται εὐθέως πρὸς τήν ἐσωτερικήν ἔννομον τάξιν (βλέπε
Σπύλου Βλάχου . Τό Σύνταγμα τῆς 'Ελλάδος ἔκδ. 1954 σελ. 198
ἔνθα παραπομπά εἰς Νομολογίαν καί Κυριακοπούλου Ἑλληνι-
κόν Δίκαιον 4η ἔκδοσις σελ. 410) . Διότι ἐν τῇ νομοθε-
σίᾳ οὐδαμοῦ γίνεται διάκρισις τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ εἰς
κοινωνικάς τάξεις , αἵτινες, ὡς γινώστον , ἦτο χαρακτηρί-
στικόν τοῦ μεσαίωνα (βλ. Αλ. Τσιριντάνη Ἐμπρ. Δίκαιον ,
ἔκδ. 1959 Τεύχος Α, παρ. 7 σελ. 25) , σήμερον δέ δέν
ὑπάρχει νόμῳ διάκρισις τῶν τάξεων (βλ. Αλ. Τσιριντάνη ἐν
ἀν. παρ. 31 σελ. 92) . Τό ἐπάγγελμα βεβαίως ὀρίζει τήν ἐν

Ε ΕΘΕΩΡΗΘΗ

Ο Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

(Κ. Φαμιώτης)

(Κ

(3ο φύλλον υπ' αριθμ. 67/1984 αποφ. Πολ. Πρωτ. Έβρου)

τη κοινωνική κατάσταση του ατόμου. Η άνω όμως διάταξις του καταστατικού στοχεύει εις την διάκρισιν των αγροτών, ως η κοινωνικής τάξεως, διαφόρου των λοιπών Ελλήνων, οίτινες, κατά την πρόδηλον έννοιαν της διατάξεως, υστερούν των λοιπών Ελλήνων, δι' ό και απαιτεί την "συνειδοτοποίηση" της τάξεώς των. Ως προελέχθη, ό νομοθέτης ούδαμού έχρησιμοποίησε τοιαύτην διακριτικήν διατύπωσιν του Ελληνικού Λαού εις κοινωνικάς τάξεις. Μάλιστα εις τον νόμον 1361/83 χρησιμοποιει τον όρον "

"Αγροτικό επάγγελμα" Δέον δέ να σημειωθή ότι κατά τάς αντίληψεις της Ελληνικής Κοινωνίας οι αγρόται δέν αποτελούν ξεχωριστήν κοινωνικήν τάξιν. Είναι απλώς

τμήμα του Ελληνικού Λαού, ισότιμον μετά λοιπά, διά τόν όποιον ή φροντίδα του νομοθέτου δέν υστερεί εις ούδέν έναντί των λοιπών τμημάτων έν τη κοινωνική προόδω και εξέλιξει. Αντίκειται συνεπώς ή άνω διάταξις εις την δημοσίαν τάξιν, εκφεύγει δέ περισσότερο του καθορισθέν-

τος υπό του νόμου σκοπού των Αγροτικών Συνδικαλιστικών Οργανώσεων, κατά τά έν τη ήγρυμένη σκέψει έκτεθέντα, καθ' όσον συνάπτεται αυτή και μέ τά πολιτικά δικαιώματα των Ελλήνων και συγγέεται ούτω ό αποκλειστικός εκ του νόμου συνδικαλιστικός σκοπός του συλλόγου. 2)

Ορίζεται επίσης (άρθρα 3 παρ. 2) στοιχ.β ότι ό σύλλογος σκοπεύει: "στή διατήρησιν της πνευματικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς και στήν ανάπτυξη του πολιτιστικού μας επιπέδου". Καί ή διάταξις αυτή, εύρύνουσά τους σκοπούς και στόχους του συλλόγου κείται έκτός των επαγγελματικών συμφερόντων του ρηθέντος συλλόγου και δέν δύναται ν' αποτελέση σκοπόν αυτού, ει μή

μόνον κοίνοῦ σωματείου τοῦ Α.Κ 3) Περαιτέρω ορίζεται
 (ἄρθρο 3 παρ. 2 στοιχ.δ') ὅτι ὁ σύλλογος σκοπεύει :
 " Στὴν καλλιέργεια τῆς συνεταίριας ἰδέας καθὼς ἐπι-
 σης καὶ στὴν βαθμιαία ἀλλαγὴν τῶν θεσμῶν καὶ τῶν δομῶν
 τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας μὲ τελικὸ στόχο τὴ συνεταίρι-
 στικοποίησίν της " Ἡ διάταξις αὕτη προδήλως ἐπεκτείνει
 τὴν ἄμεσον δραστηριότητα τοῦ ἄνω συλλόγου εἰς θέματα
 πολιτικῆς, ἢτοι γενικωτέρων προβλημάτων τῆς χώρας, δι' ἃ
 οὐδεὶς νόμος ἐπιτρέπει τὴν τοιαύτην ἀνάμειξιν (βλ. Εφ.
 Αθ. 2545/1980 ΝοΒ 1981 σελ. 109) καὶ δι' ἃ προβλήματα
 ὁ ὑπὸ ἀναγκῶν σύλλογος ἔκαμε τὴν μοναδικὴν ἐπιλογὴν
 τοῦ καθορίσας τὸν τελικὸν στόχον τῆς ἀγροτικῆς οἰκονο-
 μίας. Καὶ νὰ μὲν ὁ νόμος 1361/83 μεταξύ τῶν μέσων διὰ
 τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῶν Ἀγροτικῶν Συνδικαλιστι-
 κῶν Ὁργανώσεων τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ προώθησιν θεσμῶν
 ὅμως τὴν τελικὴν ἀπόφασιν ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐπιλο-
 γὰς ἐπεφύλαξε σαφῶς ὑπὲρ τῶν ἀρμοδίων Κρατικῶν Ἀρχῶν.
 εἶναι δέ ἡ ἄνω διάταξις καὶ ἀντισυνταγματικὴ διότι ἀντί-
 κειται εἰς τὸ ἄρθρον 12 παρ. 5 καὶ 6 τοῦ ἰσχύοντος Συν-
 τάγματος, καθ' ὅσον ἡ σύστασις γεωργικῶν συνεταίρισμῶν
 εἶναι δικαίωμα τοῦ Κράτους καὶ ἀπαιτεῖται νόμος ὀρί-
 ζων τοὺς ὅρους. Στόχος δέ τῶν Ἀγροτικῶν Συνδικαλιστι-
 κῶν Συλλόγων δὲν εἶναι ἡ ἀλλαγὴ τῆς Ἀγροτικῆς οἰκονο-
 μίας εἰ μὴ ἡ διεκδίκησις τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν τῶν
 Ἀντίκειται ὡσαύτως ἡ ἄνω διάταξις καὶ εἰς τὸ ἄρθρον
 17 τοῦ Συντάγματος, ὅπερ προστατεύει τὴν ἀτομικὴν ἰδιο-
 κτησίαν, ὡς καὶ εἰς διεθνεῖς συμβάσεις τῆς Ἑλληνικῆς
 Πολιτείας. Πράγματι ἡ διάρθρωσις τῆς ἀγροτικῆς οἰκονο-
 μίας εἶναι ἀποκλειστικὸς σκοπὸς τῶν ἀρμοδίων Κρατικῶν
 Ἀρχῶν αἰτινὲς καθορίζουν τοὺς στόχους ἐν ἀναφορᾷ πρὸς

Γαναγέρι

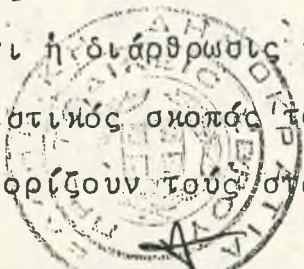
[Handwritten signature]

→
 ↓

ΕΘΕΩΡΗΘΗ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

[Handwritten signature]
 (Κ. Ραμιάτης)

(4ο φύλλο υπ' αριθμ. 67/84 αποφ. Πολ. Πρωτ. "Εβρου)

τάς υποχρεώσεις της 'Ελληνικής Πολιτείας εκ διεθνών συμβάσεων. Τοιαύται δέ συμβάσεις είναι: 1) 'Η κυρωθείσα διά τοῦ Ν. 830/1978 υπογραφείσα ἐν Ρώμῃ τὴν 13 'Ιουνίου 1976 Συμφωνία Συστάσεως τοῦ Διεθνoῦς Ταμείου, 'Αγρο-
τικής 'Αναπτύξεως καὶ 2) ἡ διά τοῦ Ν. 945/1979 κυρωθεί-
σα Συνθήκη Προσχωρήσεως τῆς 'Ελλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊ-
κὴν Οικονομικὴν Κοινότητα καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα
'Ατομικῆς 'Ενεργείας, ὡς καὶ τῆς συμφωνίας "περὶ προσ-
χωρήσεως τῆς 'Ελλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα "Ἀν-
θράκος καὶ Χάλυβος. Ἡ δευτέρα αὕτη σύμβασις περιλαμβάνει
διατάξεις γεωργικῆς Πολιτικῆς (βλ. Π. Δαγτόγλου Βασι-
κὴ νομοθεσία Εὐρωπαϊκοῦ κοινοτικοῦ δικαίου σελ. 164 ἄρ-
θρα 38 ἐπ.). Αἱ ἄνω διεθνεῖς συμβάσεις ὑπερτεροῦν τοῦ
ἑσωτερικοῦ δικαίου συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Συν-
τάγματος. 4) 'Ὡσαύτως ἡ διάταξις ὑπὸ στοιχ. η ἄρθρου 3
καθ' ἣν ὁ Σύλλογος σκοπεύει: "Στὴν προστασία καὶ διαφύ-
-λαξη τῆς καλλιεργήσιμης γῆς ἀπὸ τὸ ἀλλοδαπὸ κεφάλαιο".
Εἶναι εὐθέως ἀντισυνταγματικὴ, καθ' ὅσον: α) ἀντίκειται
εἰς τὸ ἄρθρον 107 τοῦ Συντάγματος, ὅπερ δι' ἠθέλημένης
τυπικῆς ἰσχύος νομοθεσίας προστατεύει τὰ κεφάλαια τοῦ
'Εξωτερικοῦ (βλ. Ι. 'Αραβαντινοῦ Εἰσαγωγή στὴν 'Επιστῆμη
τοῦ Δικαίου εκδ. 78, σελ. 87). Ἀντίκειται εὐθέως καὶ
εἰς τὴν μνηθεύσαν Συνθήκην τῆς 'Ε.Ο.Κ. καθ' ὅσον αὕτη
ἐπιτρέπει τὴν ἐλευθέραν διακίνησιν τῶν κεφαλαίων (βλ.
Δαγτόγλου 'Ε. ἄ. σελ. 178 ἄρθρο 67). 5) Τέλος ἡ διάταξις
τοῦ καταστατικοῦ ἄρθρου 3 παρ. 3 στοιχ. α: "Ὅτι ὁ σύλ-
λογος " Διεξάγει ἀγῶνες γιὰ τὴν κατοχύρωση καὶ διεύρυν-
ση τῶν οικονομικῶν καὶ κοινωνικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν
του καὶ τῶν ἀγροτῶν ἰδιαίτερα " εἶναι μὴ νόμιμος καὶ

ἀντίκειται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν ὡς ἐκ τῆς διατυπώσεώς
της, ἀφοῦ δὲν διαστέλλει μεταξύ νομίμων καὶ παρανόμων
ἀγώνων, οὐδέ διαλαμβάνει τι περὶ τοῦ πῶς ἐννοεῖ ὁ σύλ-
λογος τοὺς ἀγῶνας, τοὺς καὶ ἐναντίον πόρων θὰ στρέφον-
ται οὗτοι. Εἶναι πρόδηλον ὅτι ἐναντίον τοῦ κράτους δὲν
δύναται ν' ἀναγνωρισθοῦν καὶ νά νοηθοῦν παράνομοι ἀγῶ-
νες. Συνεπῶς ἡ διάταξις αὕτη, ἀναγνωριζομένου τυχόν
τοῦ αἰτούντος, δύναται ἐνδεχομένως νά ὀδηγήσῃ εἰς ἐνό-
μον δραστηριότητα αὐτοῦ, ἀφοῦ δὲν ἀναγνώριζέει ὄριον εἰς
τοὺς ἀγῶνες του, πλεον τοῦ ὅτι ἐκφεύγει σαφῶς τοῦ πνεύ-
ματος τοῦ σκοποῦ ὃν καθορίζει ὁ ρηθεὶς νόμος 1301/1983
οὕτω λοιπὸν αἰ ἄνω πλημμέλεια τοῦ καταστατικοῦ καθι-
στοῦν τοῦτο ἄκυρον, τῆς ἀκυρότητος μὴ αἰρομένης διὰ τῆς
ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου τῆς διατασσοῦσης τῆν ἐνέργει-
αὶ ἐν ἄρθρῳ 81 Α .Κ (βλ. Σβώλου -Βλάχου Τό Σύνταγμα τῆς
'Ἑλλάδος ὑπ' ἄρθρ. 11, Τούση Νομικά Πρόσωπα ἔκδ. 1946
σελ. 96., Πάλλη ἐν Θ. ΕΓ σελ.: 364 Πρωτ. Πειρ. 1526/1956
Εργ. Δ. 16 σελ. 224.) Κατ' ἀκολουθίαν, κατὰ τὴν πλειοψηφί-
σαν γνώμην τοῦ δικαστηρίου τούτου δοθέντος ὅτι ἀπεδει-
χθῆ ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ αἰτούντος σωματείου, ἀντίκειται εἰς
τὸ Σύνταγμα, τοὺς νόμους καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν πρέπει
νά ἀπορρίψῃ ἡ αἴτησις. Ἐνὸς μέλους τοῦ δικαστηρίου τοῦ
τοῦ ἔχοντος τὴν γνώμην ὅτι ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ἔπρεπε
νά γίνῃ δεκτὴ ἐφ' ὅσον ἐτηρήθησάν παῦσαι αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου
ὀριζόμεναι διατυπώσεις διὰ τὴν σύστασιν καὶ ἐγκρίσιν τῶν
ἐν λόγῳ σωματείου, ὁ δὲ σκοπὸς αὐτοῦ δὲν ἀντίκειται εἰς
τοὺς κείμενους νόμους, τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ἐν γένει δημο-
σίαν τάξιν.

Ε
Ο
ΕΘΕΩΡΗΘΗ

Ο ΕΙΣΗΡΗΤΗΣ

(Κ. Ραμιώτης)

Δ Ι Α Τ Α Υ Τ Α

Απορρίπτει τὴν αἴτησιν κατὰ πλειοψηφίαν.

(5ο φύλλο υπ' αριθμ. 67/1984 αποφ. Πολ. Πρωτ. "Εβρου)

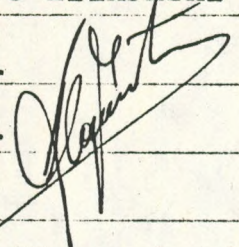
Έγκριση και απεφασίση εν μυστική διάσκεψει, εν

ΕΘΕΩΡΗΘΗ

Αλεξ/πόλει τη 22-2-1984 και έδημοσεύθη τη 2-3-1984

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

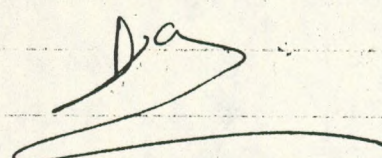
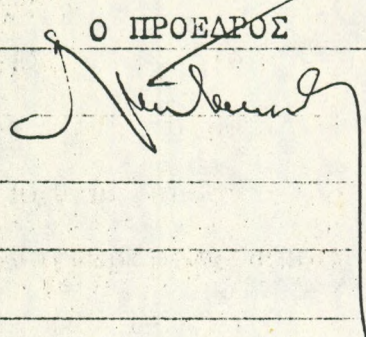
εν εκτάκτω δημοσία επ' ακροατηρίου συνεδριάσει τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἀπόντων τῶν αἰτούντων καὶ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῶν δικηγόρου .-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

(Κ. Ραμιώτης)

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αλεξ/πολη την

2.4.1984

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

